

както заявяват древните халдейски оракули, „нахлува в безпределните светове“, е знаел всички неща и е притежавал цялата власт; дори в по-малките думи е застинало уханието на Бог и отеква ехото на Бат Кол – Дъщерята на Гласа³¹⁰, която сама по себе си е последното ехо на Божието слово. И тъй, свещеното пророкуване с думи преминавало през вековете и като Цезаровата глина³¹¹ започнало да служи за обща употреба, за да се превърне днес в детска игра – само това и нищо повече.

Наистина г-н Болтън се изразява добре, когато казва, че подобни разсъждения придават на безсмислените рими ново очарование. От време навреме нещо дребничко ни връща към древността, към свежото, ранно утро на човечеството, когато звездите на вълшебството все още блещукали на небосклона, а едва-що пробудилият се мечтател все още се учел да общува с Бог. Затова бях поразен онзи ден, когато един циганин, твърдо вярващ в силата на амулета, който дълго търсил, но така и не намерил съвършения за себе си, се развълнува силно, когато му показвах раковина, върху която природата по загадъчен начин беше изписала Nav или Името. Чрез окултните и изгубени традиции на неговото племе, вероятно от индийски или халдейски източници, до него също беше достигнало знанието за древната вяра в силата на Името.

Мисля, че към примерите на детски броилки, основаващи се на магически заклинания, мога да добавя още един. Всички знаят песента на Джон Браун³¹², който имал

---

³¹⁰ Бат Кол (Bath Kol) – от евр. буквально „дъщеря на гласа“. Първоначално означавало просто „звук“, „тон“, понякога и „ехо“. Равините придали на словосъчетанието значение на Глас Божи, доловим за човека, но без да е съпътстван от никакво видимо божествено проявление. В периода на Танаим (посветените кабалисти) – ок. 100 г. пр.Хр. до 200 г. от н.е. – терминът се е схващал не като самия глас на Бог, който е неуловим за сетивата, а като негово ехо – б. *пр.*

³¹¹ Вж. Уилям Шекспир, „Хамлет, принц датски“, действие V, сцена първа – б. *пр.*

³¹² Джон Браун (1800–1859) – първият бял американецabolиционист, който се вдигнал на въоръжен бунт срещу робството – б. *пр.*